

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΞΑΝΘΗΣ & ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ
671 32 ΞΑΝΘΗ

ΞΑΝΘΗ ..... 9 / 12 / ..... 20.24.

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. .... 751 .....

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 258η
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2025

Πρός τόν Ἱερό Κλήρο καί τόν εὐσεβῆ Λαό
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀνέτειλε ἕνας καινούργιος χρόνος τό 2025. Τόν ὑποδεχόμαστε μέ ἐλπίδα ὅτι θά ἀλλάξει ἡ ζωή μας στό καλύτερο. Νά σταματήσουν οἱ πόλεμοι, νά πάψουν νά σκοτώνονται ἄνθρωποι, νά παύσει ἡ βία στήν ἀνθρώπινη κοινωνία, στίς οἰκογένειες, στά σχολεῖα. Ὡς χριστιανοί πιστεύουμε ὅτι ἡ πραγματική ἀλλαγὴ στά πράγματα τοῦ κόσμου δέν γίνεται χωρίς τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος λέει «Ἐάν τούς λόγους μου ἀκούσητε τά ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγετε.

Ἀπό τήν στιγμή πού ὁ Ἄχρονος Θεός μπαίνει στόν χρόνο, ὁ ἄνθρωπος τοῦ χρόνου κατακτᾷ τήν αἰωνιότητα.

Σημασία ὅμως ἔχει πῶς ἀξιοποιοῦμε τόν χρόνο πού μᾶς χαρίζει ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει «Ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν».

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέει ὅτι ἡ ζωή μας εἶναι ἕνα πέρασμα ἀπ' αὐτόν τόν κόσμο, σημασία ἔχει τί ἀφήνουμε στό πέρασμά μας.

Ὁ Μέγας Βασίλειος τοῦ ὁποίου σήμερα τήν μνήμη ἐορτάζουμε γράφει ὅπως ἐκεῖνος πού ἔχει ἀκάλυπτη ἐπιταγή ἐπείγεται νά προλάβῃ, γιά νά μὴν σφραγισθῇ, ἔτσι ἐπείγεται ὁ Χριστινιανός γιά νά μὴν σφραγισθῇ ὁ χρόνος τῆς ζωῆς καί δέν προλάβει νά καλύψῃ τά χρέη του.

Ὁ χρόνος εἶναι σάν τό ποτάμι τρέχει μέχρι νά καταλήξῃ στήν πλατειά θάλασσα. Ἐκεῖ χάνεται. Ἔτσι καί ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας τρέχει μέχρι νά καταλήξῃ στήν ἀπέραντη θάλασσα πού λέγεται αἰωνιότητα.

Ὁ χρόνος τρέχει σάν τό ποτάμι. Μόνο πού τό ποτάμι δέν γυρίζει πίσω, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος γυρίζει πίσω στό χρόνο, ἐπιστρέφει μέ τήν μνήμη.

Τό ποτάμι δέν μπορεῖ νά γυρίσει καί νά διορθώσῃ ὅσες ζημιές προκάλεσε στό πέρασμά του, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά γυρίσει καί νά διορθώσῃ τά λάθη τοῦ παρελθόντος μέ τήν μετάνοια, μετατρέποντας τήν μνήμη τοῦ Θεοῦ σέ λήθη.

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. ....

Ο χρόνος τρέχει, όλα παρέρχονται, Ένας μένει ο Αιώνιος Χριστός και μαζί Του «Ο ποιών τό θέλημα Αυτοῦ» γράφει ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος.

Ο χρόνος λέει ο Μέγας Βασίλειος μᾶς μεγαλώνει και μᾶς μικραίνει. Όσο αυξάνονται τά χρόνια τῆς ζωῆς μας, μικραίνει ο χρόνος πού μᾶς χωρίζει από τήν αιωνιότητα. Ο χρόνος και μᾶς φθείρει και μᾶς ανακαινίζει. Φθορά ή ασθένεια, τό γῆρας. Ανακαινήση ή μετάνοια.

Γράφει ο Απόστολος Παῦλος στους Κορινθίους «Εἰ και ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα και ἡμέρα».

Ο χρόνος μᾶς αἰχμαλωτίζει και μᾶς ἐλευθερώνει. Οἱ ἀλυσίδες τῆς σκλαβιάς μπορεῖ νά γίνουν μέσα και για ἀνάβαση, για ὀρειβασία για νά ἀναιβοῦμε στήν κορυφή.

Ο χρόνος εἶναι γεμάτος εὐκαιρίες, κάθε δευτερόλεπτο εἶναι μιά εὐκαιρία μέ τήν μετάνοια νά θηρεύσουμε τήν σωτηρία μας, νά κατακτήσουμε τήν αιωνιότητα.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ στόν νέο χρόνο νά διορθώσουμε τήν πορεία πλεύσεως. «Νά ἀνοίξουμε κουπί και νά τραβήξουμε για τά πέλαγα ταξιδιωτές. Νά γίνουμε ὁδοιπόροι φλογεροί στό δύσκολο ἀνέβασμα για τίς ψηλές κορυφές», ὅπως λέει ο ποιητής.

Νά φυλλάξουμε τήν πίστη μας, τήν ἐνότητα, νά καλλιεργήσουμε τήν ἔμπρακτη ἀγάπη πρὸς τόν συνάθρωπο, νά ὑπερασπιστοῦμε τήν ἱστορία μας, τόν πολιτισμό μας, τήν παράδοσή μας, ἀξιοποιώντας τό νέο ἔτος.

Καλή και εὐλογημένη Χροιά.

Διάφορος πρὸς Κύριον εὐχέτης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ο ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἡ παροῦσα νά ἀναγνωσθῆι κατά τήν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ στή
Θεία Λειτουργία τῆς Πρωτοχρονιάς.